

За да збериме по троа пари,
 Отъ сека кукъя по две — три лири
 А отъ попое по девет лири
 И отъ Георгиѣа до девет лири

(Нар. пѣсенъ).

IV.

Бѣше хубавъ майски день; ручейтъ, вадитъ, рѣ-
 китъ бѣха пълни и бистри; горитъ, нивитъ и лива-
 дитъ се зеленѣяха като море; птички чуруликаха и
 се носѣха на облаци, стада звѣнѣха и се губѣха въ
 тревитъ, агнета, телци и жребчета се шарѣха по ши-
 роката цвѣтиста мера на с. Царевикъ. А небето се
 обвиснало синьо и модро, разкрило своето боже око
 — животворното слънце — и трепти . . . трепти надъ
 тая безпримѣрно хубава земя!

Мрачни, съ надвѣсени надъ вѣждитъ чалми и об-
 ржжени отъ глава до пети, излѣзоха изъ гората и съ
 тържественни стѣпки, съ ржцъ върху седефенитъ
 дрѣжки на ножоветъ си, влѣзоха въ Царевикъ — тѣ . . .
 дивитъ господари тукъ на всичко, що е мило на Бъл-
 гарина! . . .

Ехъ, земльо, край злочестъ . . . Македонию, про-
 клѣта и трижъ проклѣта твоята сѣдбина!

Кючюкъ Сюлейманъ бѣше това съ своитъ ужасни
 главорѣзци. Като султанъ влѣзе той въ селото, па
 прѣдъ кръвнишкитъ му стѣпки онѣмѣха дори и псе-
 тата на клѣтитъ рай!

Па седна той на сѣнка подъ сайванта на сел-
 ския хамбаръ, заобиколиха го страшнитъ му кръво-
 лоди мжже, а ей — блѣденъ, разтреперанъ се озова
 прѣдъ тѣхъ и ниския сухичѣкъ селски мухтаръ.

И извади Кючюкъ Сюлейманъ рабоши, отвори
 уста — дума рѣче:

„Колкото ханета, толкова и лири! А отъ попъ
 Цека 9 лири и отъ Георгия Лажовъ татко 9 лири.

.